

TÉL

döglött táj tetemén koppan a fagy botütése

ZÁPOR UTÁN

Tetők között kék sóhaj az ég
szél pofozgat ájult lombokat
Újszülött tócsa mosolyog, ragyog
belesápad az irigy kirakat

FALEVELEK

Kipirosított arcú
Céda falevelek
Kelletik magukat,
Riszálnak,
Viháncolnak a járdán, az úton,
Mígnem
Egy hajnalon fehér
Ölelésben
Földre szorítja testüket
Sápadt,
Néma szeretőjük,
A dér.

